

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **F. L.**, bytem V., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ Praha** či **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 12.12.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 21.11.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 21.11.2011 č.j. X a jemu přecházející rozhodnutí ze dne 9.9.2011 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí ze dne 9.9.2011 se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu ČSSZ Praha (pracoviště Plzeň) ze dne 21.11.2011, jímž žalovaná *zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 9.9.2011*, kterým žalobci *odňala* podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) *invalidní důchod od 22.10.2011* s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 30.8.2011 již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%.

V rozhodnutí ze dne 21.11.2011 o zamítnutí námitek žalobce žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 19.10.2011 bylo zjištěno, že žalobce *není invalidní* dle § 39 odst. 1 zákona, když míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na dolní hranici ve výši 30%, která nebyla změněna, a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní

postižení uvedené v kapitole III., odd. B, položce 4b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 30-50%; tomuto zařazení odpovídá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je idiopatická trombocytopenie. Jedná se o závažné projevy substituční terapie po imunopresi, či terapii cytostatiky, značné snížení celkové výkonnosti, některé denní aktivity jsou omezeny. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neomezující fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti. Vzhledem k tomu, že nejsou plně vyjádřeny klinické příznaky, byla zvolena dolní hranice vymezeného rozpětí, proto také nelze hodnotit zdravotní stav žalobce prvním stupněm invalidity. Žalobce není schopen těžké ani středně těžké fyzické práce, je schopen lehké práce bez směnového provozu, s vyloučením práce ve výškách a u rotačních strojů. Současná profese uklízeče se jeví jako vyhovující. Dále žalovaná uvedla, že se zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu, ale i po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti 30% a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity, proto byly shledány námitky jako nedůvodné.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho jeho zdravotní stav nadále odpovídá invaliditě prvního stupně a s epilepsií, kterou trpí již od dětství, ho nikdo nezaměstná, protože nesmí vykonávat žádnou těžkou práci, má pouze základní vzdělání ve zvláštní škole, ničím není vyučen, nemá tedy ani naději na rekvalifikaci. Závěrem bylo navrženo nové posouzení zdravotního stavu a po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě (řízení na základě vlastní žádosti občana o změnu výše inv. důchodu) ze dne 30.8.2011 vyplývá, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť nadále nesplňoval podmínky k ponechání invalidity I.stupně vzhledem k dlouhodobě stabilizovanému stavu, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole III., odd. B, položce 4b) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna; vzhledem k věku je vhodná rekvalifikace; datum zániku invalidity - 30.8.2011. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ČSSZ – Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Plzeň ze dne 19.10.2011 vyplývá, že k datu vydaného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole III. (poznámka soudu: správně měl být uveden i odd. B, který na rozdíl od odd. A obsahuje položky 1-5) položce 4b) přílohy k vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30% a tato ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna (datum zániku invalidity není uvedeno); rovněž bylo uvedeno, že není jisté, zda byla diagnosticky dořešena iatrogenní insuficience nadledvin. Založena je mimo jiné i kopie žádosti žalobce ze dne 20.6.2011 o změnu výše invalidního důchodu.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 10.1.2012 navrhla, neboť se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, vypracování posudku Posudkovou komisí

Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*) s tím, že rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu podle závěru posudkové komise.

Z obsahu *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* bylo mimo jiné zjištěno, že s žalobcem byla sepsána dne 20.6.2011 žádost o změnu výše invalidního důchodu na OSSZ Sokolov. Založena je i rozhodnutí žalované ze dne 21.11.2011 doručené žalobci dne 23.11.2011 (*napadené v tomto řízení*) a i ze dne 9.9.2011 o odnětí invalidního důchodu od 22.10.2011 (i námitky žalobce proti tomuto rozhodnutí).

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány.

Dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a

soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 21.11.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá alespoň ponechání invalidity prvního stupně s ohledem na jeho zdravotní stav a z důvodů shora uvedených.

V této věci soud zjistil, že *posouzení zdravotního stavu OSSZ Sokolov dne 30.8.2011 se uskutečnilo na základě žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu sepsané dne 20.6.2011 a nejednalo se tudíž o kontrolní lékařskou prohlídku za účelem posouzení trvání přiznané invalidity. Žalovaná přesto nerozhodla o zamítnutí uvedené žádosti žalobce, jak správně měla učinit, rozhodla kupodivu o odnětí invalidního důchodu*, přičemž výrok tohoto rozhodnutí ze dne 9.9.2011 je vadný, neboť je v něm kromě správně uvedeného § 56 odst. 1 písm. a) zákona nesprávně uveden i § 39 odst. 1 zákona, který nemá opodstatnění v této podobě ve výroku, protože definuje invaliditu pojištěnce, čímž je tento výrok nesrozumitelný. *I když žalovaná zjistila, že žalobce není nadále invalidní dle posudku OSSZ Sokolov v souvislosti s jeho žádostí, mělo být postupováno v souladu s § 81 odst. 1 a 2 zákona č. 582/1991 Sb., a teprve na základě mimořádné kontrolní lékařské prohlídky rozhodnout o odnětí invalidního důchodu v případě neuznání dalšího trvání invalidity. V této souvislosti soud poznamenává, že není správně nastavený systém, když pracoviště žalované rozhodující v této věci nemá k dispozici materiály, z nichž by bylo patrné, že řízení bylo zahájeno na základě žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu.*

Z uvedených důvodů je **žaloba podaná důvodně**, a **soud** tedy **napadené rozhodnutí žalované ze dne 21.11.2011 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 9.9.2011 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, ale i ve vytčené vadě výroku rozhodnutí ze dne 9.9.2011.*

Po právní moci tohoto rozsudku žalovaná nejprve doplní posouzení zdravotního stavu žalobce s ohledem na odstup doby od jeho posouzení OSSZ i ČSSZ, zejména když se jeví nanejvýše vhodné, aby bylo zjištěno, zda již byla diagnosticky dorešena iatrogenní insuficience nadledvin, případně zhodnoceny další lékařské zprávy, pokud se žalobce podrobil dalším lékařským vyšetřením. Dále dle názoru soudu *je třeba velmi pečlivě zvážit s ohledem na to, že žalobce absolvoval zvláštní školu, nezískal žádnou kvalifikaci, zda je na místě argumentovat vzhledem k jeho věku rekvalifikací, protože když nemá žádnou kvalifikaci, je nelogické, aby ji získal rekvalifikací – v takovém případě by byla pouze možná kvalifikace, která však je s ohledem na intelektové schopnosti žalobce (psychologické vyšetření v roce 2006 – lehká mentální retardace) značně nepravděpodobná i vzhledem k pracovní rekomandaci stanovené posudkovými lékaři. Je tedy otázkou, zda s ohledem na zdravotní postižení žalobce mimo jiné i epilepsií a s ohledem na jeho ostatní osobnostní kvality není*

naopak důvodem k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a není patrné, zda toto bylo dostatečně zohledněno posudkovými lékaři. Teprve po řádném posouzení zdravotního stavu žalobce vydá žalovaná rozhodnutí o jeho žádosti o vyšší stupeň invalidity, současně zohlední i odnětí invalidního důchodu od 22.10.2011 po zrušení rozhodnutí ze dne 9.9.2011, případně vydá rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu, nebude-li po řádném řízení žalobce uznán nadále invalidní.

O náhradě nákladů řízení (výrok *II.rozsudku*) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16.ledna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně